

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: María Auxiliadora Arjona Camacho

Žalovaná: Securitas Seguridad España SA

Výrok

Článek 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání musí být vykládán v tom smyslu, že aby škoda utrpěná v důsledku diskriminace na základě pohlaví byla skutečně a účinně vyrovnána nebo nahrazena způsobem, který je odrazující a přiměřený, tento článek ukládá členským státům, které si zvolí peněžní formu, zavést do jejich vnitrostátních právních řádů za podmínek, které stanoví, opatření stanovující povinnost zaplatit poškozené osobě náhradu, jež plně zahrnuje utrpěnou újmu.

(¹) Úř. věst. C 409, 17.11.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – WebMindLicenses kft v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

(Věc C-419/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Články 2, 24, 43, 250 a 273 — Místo poskytnutí elektronicky poskytovaných služeb — Umělé stanovení tohoto místa prostřednictvím operace zbavené hospodářské podstaty — Zneužití práva — Nařízení (EU) č. 904/2010 — Listina základních práv Evropské unie — Články 7, 8, 41, 47 a 48, čl. 51 odst. 1 a čl. 52 odst. 1 a 3 — Právo na obhajobu — Právo být vyslechnut — Použití důkazů získaných v rámci souběžného a dosud neschváleného trestního řízení bez vědomí osoby povinné k dani ze strany daňového orgánu — Odposlechy telekomunikačních prostředků a zajištění elektronické pošty“

(2016/C 068/20)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: WebMindLicenses kft

Žalovaná: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Výrok

1) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že pro posouzení, zda za takových okolností, jako jsou okolnosti, jež jsou dány ve věci v původním řízení, licenční smlouva, jejímž předmětem je poskytnutí know-how umožňujícího provozování webové stránky, prostřednictvím které byly poskytovány interaktivní audiovizuální služby, uzavřená se společností usazenou v jiném členském státě, než na území kterého je usazena společnost, která poskytuje tuto licenci, vycházela ze zneužití práva s cílem využít toho, že sazba daně z přidané hodnoty vztahující se na tyto služby byla v tomto jiném členském státě nižší, nejsou skutečnosti, že statutární orgán a jediný akcionář posledně uvedené společnosti, byl tvůrcem tohoto know-how, že tato osoba ovlivňovala nebo kontrolovala rozvoj a využívání uvedeného know-how a poskytování služeb, které jsou na něm založeny, že řízení finančních operací, lidských zdrojů a technických prostředků nezbytných k poskytování uvedených služeb zajišťovali subdodavatelé, ani důvody, které mohly vést společnost poskytující licenci k tomu, že poskytla dotčené know-how společnosti usazené v tomto jiném členském státě místo toho, aby jej sama využívala, samy o sobě rozhodující.

Předkládající soud musí posoudit všechny okolnosti věci v původním řízení za účelem určení, zda tato smlouva představovala čistě vykonstruované plnění zakrývající skutečnost, že dotčená služba nebyla ve skutečnosti poskytována společností, která nabyla licenci, nýbrž společností, která licenci poskytla, a zejména zjistit, zda zřízení sídla ekonomické činnosti nebo stále provozovny společnosti, která nabyla licenci, nebylo skutečné nebo zda tato společnost neměla pro účely předmětné ekonomické činnosti odpovídající strukturu z hlediska prostor, lidských a technických zdrojů, či zda uvedená společnost nevykonávala tuto ekonomickou činnost svým jménem a na svůj účet a na svou odpovědnost a své riziko.

- 2) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že v případě zjištění zneužívající praktiky, která vedla k určení místa poskytnutí služeb v jiném členském státě, než ve kterém by bylo při neexistenci této zneužívající praktiky, skutečnost, že daň z přidané hodnoty byla odvedena v tomto jiném členském státě v souladu s jeho právními předpisy, nebrání tomu, aby došlo k dodatečnému vyměření této daně v členském státě místa, kde tyto služby byly skutečně poskytnuty.
- 3) Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty musí být vykládáno v tom smyslu, že daňový orgán členského státu, který zkoumá vznik povinnosti odvést daň z přidané hodnoty u plnění, která již byla předmětem této daně v jiných členských státech, je povinen zaslat daňovým orgánům těchto jiných členských států žádost o spolupráci, pokud je taková žádost užitečná či dokonce nezbytná pro určení, zda v prvním členském státě vznikla daňová povinnost.
- 4) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání tomu, aby pro účely uplatnění čl. 4 odst. 3 SEU, článku 325 SFEU, článku 2, čl. 250 odst. 1 a článku 273 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty mohl daňový orgán za účelem prokázání existence zneužívající praktiky v oblasti daně z přidané hodnoty použít důkazy získané v rámci souběžného a dosud neskončeného trestního řízení bez vědomí osoby povinné k dani prostřednictvím například odposlechů telekomunikačních prostředků a zajištění elektronické pošty, pod podmínkou, že získáním těchto důkazů v rámci uvedeného trestního řízení a jejich použitím v rámci správního řízení nebyla porušena práva zaručená unijním právem.
- 5) Za takových okolností, jako jsou okolnosti, jež jsou dány ve věci v původním řízení, musí vnitrostátní soud, jenž přezkoumává legalitu rozhodnutí, kterým se dodatečně vyměřuje daň z přidané hodnoty, založeného na takovýchto důkazech, na základě článků 7 a 47 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie ověřit, zda odposlechy telekomunikačních prostředků a zajištění elektronické pošty představovaly vyšetřovací prostředky stanovené zákonem a nezbytné v rámci trestního řízení a zda použití důkazů získaných těmito způsoby uvedeným orgánem rovněž bylo povoleno zákonem a nezbytné. Kromě toho musí ověřit, zda osoba povinná k dani měla v souladu s obecnou zásadou dodržování práva na obhajobu v rámci správního řízení možnost mít k těmto důkazům přístup a být k nim vyslechnuta. Jestliže zjistí, že tato osoba povinná k dani tuto možnost neměla nebo že tyto důkazy byly získány v rámci trestního řízení nebo použity v rámci správního řízení v rozporu s článkem 7 Listiny základních práv Evropské unie, musí uvedený vnitrostátní soud tyto důkazy vyloučit a uvedené rozhodnutí zrušit, jestliže je v důsledku toho nepodložené. Tyto důkazy musí být vyloučeny i tehdy, pokud tento soud není oprávněn přezkoumat, že byly získány v rámci trestního řízení v souladu s unijním právem, nebo se nemůže alespoň ujistit, na základě kontroly již provedené trestním soudem v rámci sporného řízení, že byly získány v souladu s tímto právem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 439, 8.12.2014.